

ЮВІЛЕЙНИЙ ОГЛЯД КОМСОМОЛЬСЬКИХ ГРУП

Великі завдання поставили перед собою комсомольці і молодь обласного центру на цей рік. Головне — з честю виконати соціалістичні зобов'язання третього, вирішального. Нещодавно на засіданні бюро Кіровоградського міського ЛКСМУ була прийнята постановка, якою оголошено ювілейний огляд комсомольських організацій і комсомольських груп промислових підприємств, будов, транспорту, зв'язку і сфери обслуговування. Огляд присвячується достроковому виконанню плану третього року п'ятиріччя і 50-річчю присвоєння комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна.

В ході огляду молодь міста буде виборювати право підписати ювілейний рапорт Кіровоградському міському КП України і Кіровоградському обкому ЛКСМУ. Переможці пойдуть на батьківщину Ілліча в місто Ульяновськ і покладуть квіти до пам'ятника В. І. Леніну в дні святкування 50-річчя присвоєння комсомолу імені Ілліча.

ВРУЧЕННЯ ПАРТІЙНОГО КВИТКА ТОВАРИШЕВІ Л. І. БРЕЖНЄВУ

Обмін партійних документів, що почався 1 березня, — значна подія в житті Комуністичної партії Радянського Союзу, в житті кожного комуніста. З величезним піднесенням, палким і одностайним схваленням комуністи, всі радянські люди зустріли повідомлення про те, що за усталеною традицією партійний квиток зразка 1973 року за номером першим було виписано в ЦК КПРС на ім'я Володимира Ілліча Леніна — засновника і вождя Комуністичної партії і Радянської держави. Непохитно вірна його ідеї і заповітам наша партія під керівництвом Центрального Комітету КПРС, його Політбюро веде радянський народ по ленінському шляху до повних перемог комунізму.

2 березня в Центральному Комітеті КПРС партійний квиток за номером 00000002 було вручено Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву. Квиток вручив секретар парткому апарату ЦК КПРС І. І. Козлов.

При врученні партійного квитка товаришеві Л. І. Брежнєву були присутні секретарі ЦК КПРС.

Приймаючи партійний квиток, товариш Л. І. Брежнєв палко подякував Центральному Комітету і всім комуністам великої ленінської партії за виявлену йому честь і велике довіря працювати секретарем Центрального Комітету КПРС.

Він сказав при цьому, що, як і раніше, служитиме великій справі Леніна, ідеалам Комуністичної партії, радянському народові, справі комунізму.

(ТАРС).

З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

В ОБЛАСНІЙ ПАРТІЙНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЧАВСЯ ОБМІН ДОКУМЕНТІВ

До суботи третього березня — першого дня вручення в Кіровограді партійних квитків зразка 1973 року — секретарі, члени бюро міського комітету партії в діловій обстановці зустрілися з багатьма комуністами. В ході співбесід, проведених у міському, парткоммах і бюро первинних парторганізацій, з'ясувалося чимало питань.

Комуністам взуттєвої фабрики випала висока честь першими в обласному центрі одержати дорогі червоні книжечки з портретом засновника і вождя нашої партії Володимира Ілліча Леніна. Парторганізація цього підприємства — ініціатор створення ленінського фонду економії та багатьох інших корисних починань.

Радісно схвилювані, ближче до серця ховають партквитки нового зразка комуністи. Широко поздоровляючи від імені бюро міському КП України взуттєвників з одержанням нових партквитків, перший секретар міському партії І. П. Валявський нагадав, що сьогодні головною подією є вручення партійця — активної участі у всьому.

На заводі «Червона зірка» першими одержали партійні квитки зразка 1973 року шістьнадцять комуністів — робітників та інженерно-технічних працівників ливарного цеху сірого чавуну. Тут діє одна з найбільших на заводі цехових партійних організацій, котра, готуючись до обміну, багато зробила для підвищення активності комуністів, розвитку їхньої ініціативи, добилася творчої участі членів партії, всього колективу цеху в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань третього, вирішального року п'ятиріччя.

Достойним людям, славним представникам робітничого класу вручив нові квитки секретар парткому заводу С. С. Лінозиченко.

ВИСОКА НАГОРОДА

За великі успіхи, досягнуті трудящими міста в господарському і культурному будівництві, у виконанні завдань п'ятирічного плану по розвитку промислового виробництва і особливо машинобудування і металургії, Запоріжжя нагороджено орденом Леніна.

2 березня, в день урочисті збори представників трудящих міста, присвячені врученню Запоріжжю високої нагороди Батьківщини.

Заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР,

Голова Президії Верховної Ради УРСР І. С. Грушецький під бурхливі оплески присутніх оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Запоріжжя орденом Леніна і прикріпив орден до прапора міста.

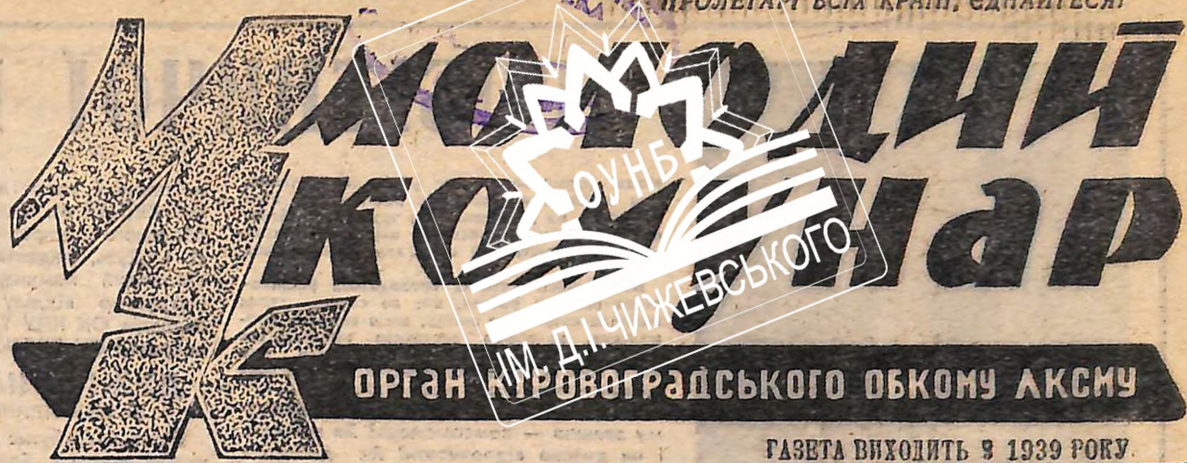
З великим піднесенням присутні прийняли вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР.

(РАТАУ).

ГАЗЕТИ „СІЛЬСЬКІ ВІСТІ“

За плідотворну роботу по комуністичному вихованню трудящих Української РСР, мобілізацію їх на боротьбу за дальший розвиток сільськогосподарського виробництва, республіканська газета «Сільські вісті» Указом Президії Верховної Ради СРСР 1 березня 1973 року нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора.

(РАТАУ)

Рік видання XIV
№ 28 (1664).

ВІВТОРОК, 6 березня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ПЕРЕВІРЯЄМО ХІД ЗМАГАННЯ ПРИКЛАД БРИГАДИРА

З піднесенням працює зараз наша комсомольсько-молодіжна бригада імені Юрія Гагаріна складального цеху № 3 Кіровоградського заводу радіовиробів. Це й зрозуміло — борець за звання бригади комуністичної праці. Своє місячне завдання січня колектив виконав на 117 процентів, а в лютому досяг ще кращих результатів: план випуску

продукції довели до 119 процентів.

Цьому успіхові сприяв і особистий приклад бригадира Олени Лисенко та групкомсорга Раїси Чайковської. Відмінно працюють також Катерина Чесотар, Людмила Касьян, Ніна Швагер та інші.

Л. ПАПАКА,
радіомонтажник,
член комсомольського бюро цеху.

РОБІТНИЧОЇ ГВАРДІЇ ЗМІНА

Репортаж з 1-го обласного зльоту учнівського активу профтехучилищ

льстві, — товаришам він передасть наказ зльоту, завдання, які потрібно вирішувати вже завтра.

«Збільшити підготовку кваліфікованих кадрів у професійно-технічних учбових закладах... Підготувати за п'ятирічку в ПТУ не менш 9 млн. кваліфікованих робітників для всіх галузей народного господарства».

Ці рядки з Директив ХХІХ з'їзду КПРС по 9-му п'ятирічному плану стали відправними в роботі 1 обласного зльоту учнівського активу профтехучилищ, проведеного обласним управлінням професійно-технічної освіти і обласним комітетом ЛКСМУ 2—3 березня.

І нестихаючою гордістю охоплювалися вогники в очах молодих. Робітничий клас. То приналежність не проста — в ній особиста причетність до справ народу і держави.

Пріємно було бачити в президії урочистого засідання зльоту поруч з майбутніми робітниками людей, чия праця відзначена високими нагородами Вітчизни. Символично, що Герої Соціалістичної Праці робітників, з «Червоної Зірки» І. О. Шнип, бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, Бобринського району С. О. Гончарко, депутат Верховної Ради УРСР токарь Л. В. Чернега починали свій трудовий шлях з навчальних класів ФЗН. І під гучні оплески прийняли юні естафету старшого покоління, яку вручив С. О. Гончарко.

Піднесений настрій учасників першого зльоту ніби підкреслював основний девіз його роботи, який можна визначити словами: «Сьогодні відмінне навчання, завтра — ударна праця». Зліт став відчутним етапом на шляху розвитку професійно-технічної освіти в області, розмова виявилася потрібною і корисною. Кожен з учасників повів додому не лише теплі враження, почуття своєї важливості і відповідальності в суспільстві, — товаришам він передасть наказ зльоту, завдання, які потрібно вирішувати вже завтра.

ПОСМІШКИ ЧЕМПІОНІВ

КОНКУРС-ЗМАГАННЯ
З ПРОФЕСІЙ

Майстерність приходить не відразу. І це не лише — набити руку. І не лише знання потрібні. А все разом — і знання, і любов до справи, яку виконуєш. Інакше — підраховуватимеш зроблене метрами чи кількістю виробів, та ніхто не зупиниться, щоб в захваті сказати: «Це зробив справжній майстер!».

Чомуся упевнені — з Люби Бучко, учениці Кіровоградського МПТУ № 2 вийде чудовий майстер-штукатур. Пріємно було спостерігати за її роботою, пріємно було майстру А. Є. Цількеру її перевірити і оцінювати. І, звичайно, досвідченому педагогу Л. І. Щербині, яка вчить Любу, відчувати, що зерно впало на родючий ґрунт.

Люба не лише вміла прошпаклювати дві табуретки, а й добре відповіла на теоретичні питання. Зовсім не хвилювалася. Бо дівчина з Вершинно-Кам'янки відчула в собі внутрішній потяг до оволодіння саме цією професією. Люба бажає далі вчитися в технікумі, а першокурсниця в цього ж училища, Тамара Чернишова, уявляє себе на всесоюзній комсомольській будові. І шлях кожної з них йде через всебічне опанування своїм фахом.

Конкурси з професії. Вони вчать не поверховості, а детального вивчення всіх «азів» спеціальності, і чисто спортивний захват та радість перемогі поєднуються тут з щасливим почуттям потрібності зробленого тобою людям. Від того — щаслива усмішка на обличчях переможців змагання, тому так гордо підняв над головою зроблену деталь чемпіон токаря, учень Кіровоградського ПТУ № 4 Тимофій Попруга, тому щасливі переможці конкурсів мулярів, штукатурів, слюсарів.

(Закінчення на 2-й стор.).

На фото: зустріч в ОК ЛКСМУ (зліва): токарь заводу «Червона зірка» депутат Верховної Ради УРСР Л. В. Чернега разом з учасниками зльоту.

РОБІТНИЧОЇ ГВАРДІЇ ЗМІНА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).
**ТОВІ КОМСОМОЛЕЦЬ
ІМ'Я**

ЗУСТРІЧ В ОК ЛКСМУ

Знам'янське ТУ № 2 і Новгородківське СПТУ № 6 нагороджені перехідними Червоними прапорами облуправління профтехосвіти. Вони — переможці соціалістичного змагання за 1972 рік серед училищ області. І в цьому успіху чимала заслуга не лише педагогів, а й комсомольських організацій. Наприклад, у знам'янчан 162 учні навчаються на «відмінно», 165 — на «добре». Працює тут велика кількість секцій, гуртків, комітет комсомолу чітко координує зусилля кожної з комсомольських груп, слідкує за навчанням і життям кожного члена ВЛКСМ. Цілеспрямовану роботу в цьому напрямку проводять комітати комсомолу МПТУ № 2, № 4 з Кіровограда. Лозунг комсомольців «Відмінні знання — справа кожного».

Без активності самих учнів, без спільної і цілеспрямованої роботи комітету комсомолу і педагогічних колективів не може бути мова про відчутні здобутки на шляху професійно-технічної освіти. Такого напрямку розмова велася з комсомольськими активістами ПТУ області в обкомі комсомолу.

Комсомольська ініціатива. Вона має бути тим поштовхом, від якого зароджуються нові,

цікаві форми заохочення учнів до навчання, має виховувати майбутніх робітників і колгоспників на революційних, трудових і бойових традиціях радянського народу, формувати ідейно-політичний світогляд випускника ПТУ.

В більшості училищ проводиться різноманітна виконава робота, але не скрізь вона набрала потрібного змісту, ще є випадки формалізму, не всюди достатньо приділяється увага моральному обличчю виховання, що часто стає причиною хуліганства, громадських правопорушень серед учнів ПТУ.

— Чи завжди ми відповідаємо високому званню — комсомолец? Як вчимося і чи вміємо відпочивати? Як добитися більшої активності комсомольців? Який естетичний кругозір учня ПТУ, чим він цікавиться? — ці та інші питання хвилювали учасників розмови. Більшість тих, хто виступив аніс конкретні пропозиції.

— Чому б нам частіше не зустрічатися в масштабах міських зльотів, запрошуючи до себе учнів з районів? — така пропозиція комсомольців з МПТУ № 4 м. Кіровограда.

— Потрібно ширше пропагувати робітничу професію в школах. Деякі директори навіть вважають для себе і школи «педагогічною поразкою», коли випускник з десятого класу йде в училище, — говорить учень Олександрійського МПТУ № 7 І. Вітер.

— Багато час від часу організовувати день відкритих дверей в училища, запрошуючи учнів середніх шкіл, а до випускників середніх ПТУ запрошувати викладачів з інституту, бо часто зліпкомство з інженерними спеціальностями у нас досить обмежені, — пропонує Гаврош з МПТУ № 4 м. Кіровограда.

Перед учасниками зустрічі виступи-

ли перший секретар Кіровоградського МК ЛКСМУ М. Скляниченко, начальник обласного управління профтехосвіти Д. І. Дузь, редактор обласної газети «Молодий комунар» В. О. Погрібний, інструктор відділу науки та учбових закладів ОК КПУ Т. І. Валькова, другий секретар ОК ЛКСМУ М. П. Громовий.

ДУЖІ КРИЛА ЗНАНЬ з пленарного засідання

Велике майбутнє у професійно-технічних училищах. Тож сьогодні потрібно крокувати в ногу з часом, добираючись в усіх ланках навчально-виховного процесу чіткої організації ефективності. Сучасний стан професійно-технічної освіти в області і її завдання розкрив начальник обласного управління профтехосвіти Д. І. Дузь в доповіді «Комсомольські організації та учнівські колективи ПТУ області в боротьбі за виконання постанови ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про подальше удосконалення системи профтехосвіти».

Знання, поліпшили їх — це сьогодні завдання номер один. На жаль, ще можна побачити, що деякі учні ПТУ користуються суверенітетом методом засвоєння програмового матеріалу — мають один загальний звичай, де поруч з історією нерозбірливі математичні формули, література і хімія чергуються з розкладом уроків фізкультури. Не скрізь використовуються бібліотечні підручники, у багатьох задовільні оцінки не викли-

кають тривоги. А, як відомо, «тріска» дає лише поверхове поняття про професію. В наш час, коли на заводи і колгоспи прибуває сучасна обладнання, таких знань недостатньо.

Сьогодні все більшої уваги набувають середні ПТУ, де випускник одержує диплом.

Зараз в області п'ять таких училищ і з кожним роком кількість їх зростає. Перші випускники говорять про значно кращу підготовку учнів.

При широкій активності проходило обговорення доповіді. З трибуни зльоту виступили учениця Знам'янського ТУ № 2 Л. Джулай, секретарі комсомольських організацій Кіровоградських МПТУ № 2 і № 4 Н. Чернишова та З. Садій та інші. Учасників зльоту вітали Герой Радянського Союзу В. О. Верхоланцев, С. О. Гончарко, Л. В. Чернега та інші.

«Цей зліт продемонстрував високу громадську зрілість майбутніх робітників і колгоспників, — сказала заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко. — Голосне наше завдання спрямувати енергію, комсомольський запал на вирішення завдань, які стоять перед професійно-технічною освітою, стати гідною зміною старшим товаришам, щоб збулися слова з пісні:

Вот эти руки, руки молодые

Руками золотыми назовут...»

М. СЕМЕНЮК,

спецкор «Молодого комунара».

ПЛУТЬ КОНКУРСИ-ЗМАГАННЯ З ПРОФЕСІЙ. НА ФОТО ВГОРІ: ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ МАЛЯРІВ І ТОКАРІВ УЧЕБНИЦЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО МПТУ № 2 ЛЮБА БУЧКО І УЧЕНЬ МПТУ № 4 З КІРОВОГРАДА ТИМОФІЙ ПОПРУГА. ВНИЗУ — МАЙБУТНІ МУЛЯРИ ЗА РОБОТОЮ.

Фоторепортаж В. КОВПАКА.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

СТАНІСЛАВ Павлович Бельний у комсомольську політосвіту прийшов п'ять років тому. Торік, наприклад, він гурток «В. І. Ленін про комуністичну мораль», зараз — теоретичний семінар «Науково-технічна революція. Її економічні і соціальні проблеми». За цей час у нього складалася своя система, свій стиль ведення занять. Пустуючих місць на бесідах не буває. Побувавши на заняттях пропагандиста, поговоривши з слухачами гуртка, переконаєшся: зацікавленість навчанням у семінарі не випадкова, вона — у вмінні пропагандиста поз'явати кожне заняття з виробничою діяльністю молоді. Бо саме унаочнені теоретичного матеріалу прикладами з життя депо, цехів Станіслав Павлович вважає головною запорукою успіху пропагандистської роботи.

— Мені поталанило бути пропагандистом у комсомольців, з якими в цеху працюєш пліч-о-пліч, від якості робіт яких залежить виконання загальних планів, — говорить Станіслав Павлович Бельний. І додає: — Постійно переконаюся, що глибоке осмислення проблем науково-технічного прогресу, про які йдеться на заняттях семінару, допомагає молодим людям віднаходити шляхи до підвищення продуктивності праці.

До недавнього часу й коштів йшло на ремонт напірливих вентиляторів. Щоб ліквідувати їх несправність, потрібно зняти вентилятор з електровоза, нести в цех на спеціальний пристрій. Розмову, що точилася з цього приводу в цехах, Станіслав Павлович продовжив на заняттях семінару, запропонувавши хлопцям, тим, хто прихитив до ремонту, подумати. А через певний час Віталій Лімоненко представив на розгляд керівництва депо прилад, що дозволяє перевірити справність напірливих вентиляторів безпосередньо на локомотиві. За цю та ряд інших раціоналізаторських пропозицій Віталій визнано кращим раціоналізатором Одесько-Кишинівської залізниці.

НИНІ в депо йде модернізація електровозів у напрямку незалежного збудження тяглових двигунів. Схема, надіслана з науково-дослідного інституту, викликала немало прямих суперечок.

Не залишаються члени семінару байдужими й до серйозної розмови в депо

щодо економії дуже дорогих гальмових колодок. Або ще таке, на кожному тягловому двигуні — дванадцять щіток, вартість кожної карбованець. Деякі небережливі ремонтники міняють їх досить часто, незважаючи на те, що щітки можуть ще працювати тисячі кілометрів і більше. Зараз громадські інспектори, які широко розгорнули в депо рух за бережливістю і економію в усьому, звернулися до керівництва з пропозицією переглянути

ЕФЕКТ ІНЖЕНЕРА БЕЛОГО

норми допусків. А гуртківці, яким підракувавши зекономлені при цьому кошти, були вражені — солідна сума вийшла.

На перший погляд може видатися, що навчання в семінарі заєдено до вирішення цехових справ. Але тоді б не було пропагандиста Белого, був би просто інженер, котрий вболіває суто за свою роботу. Однак Станіслав Павлович готується до кожного заняття ретельно, адже щорічні цифри, нові факти.

ЯКОСЬ на занятті засперечалися про теми науково-технічної революції. Станіслав Павлович у таких випадках за прикладами далеко не ходить. У 1962 році він почав працювати в депо. А тут — паровози, від яких в цехах повно диму, пару, важкі умови праці. Того ж року в депо з'явилися перші електровози: на той час сама досконалість. Йшли роки, і основною обладнання електровозів — було замінено. Зараз кілька електровозів на стадії експерименту проходить випробування терістор, за рахунок якого збільшиться авантажопідійняність составу. А ще — робітники в цеху, «які професори». До його послуг найсучасніше обладнання, в цехи прийшла естетика.

Пропагандистська робота і коефіцієнт корисної дії. Поняття ніби далекі. Дехто навіть пробує стверджувати, що КПД пропагандиста не можна ні виміряти, ні вирахувати. Та пропагандист з локомотивного депо станції Знам'янка Станіслав Павлович Бельний про це іншої думки...

А. БАБАК,
спецкор «Молодого комунара».

Локомотивне депо станції Знам'янка.

ТУТ ПРАЦЮЄ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА

ТУТ павидовиш величчю, таємничо. Свинцево-сіра сорокаметрова стіна з роками відступає від русла Південного Бугу. Довго стояла вона біля самої річки. Все ж підкорилась. Молодим рукам, задзяттю. Підкорилась — людській... Вода тільки-но вирвалася з полоу греблі Гайворонської гідроелектростанції і тому так сердито пінилась, перезертаючи на своєму шляху каміння. Поблизу — Гайворонський механізований гранітний кар'єр.

Шліф день по стихає гуркі: моторів ЛАЗів, БелАЗів, бульдозерів. І чи будо надворі дощ проливний, хуга, замить — робота не припиняється. Нелегко, але граніт скоряється... Сильним літо і дружиним.

— Аби у нас працювали, щоб скоріше день до вечора, то нічого б з цього не вийшло, — це слова Анатолія Дігоєвського, передового виробничника.

Дісно, процес підкорення чимось падає роботу складного механізму, в якому кожна деталь функціонує правильно, надійно. Не вистачало б котроїсь, і був би не той ритм. Виробова робота. Спершу в гранітній скелі пробурюються колодязі (до десяти метрів приблизно), куди закладається тротилова вибухівка. Могутній, що аж земля даєтись вибух, — і каміння розлітається усебіч. Дробиний установи в цей час чекають своєї черги.

Коротко про самих підкорювачів. Їх двадцять три. Всі члени комсомольсько-молодіжної колективу. Про кожного з них можна говорити чимало хорошого. Ілля Єриєв та Олексій Слободянюк. Працюють в електроцеху.

З'явивши військову форму чотири роки тому, прийшли сюди. Ударники комуністичної праці. Товаришкі. А як тільки відкривається футбольний сезон, без них жодної футбольної зустрічі.

Водії Віктор Форостяний та Анатолій Дігоєвський. Тут, в колективі формувались їх характер, гартувалася воля. У них за-

ПІДКОРЮВАЧІ

кон: доки назавтра машину не підготує — додому не піде. Лише другий рік, як на кар'єрі з'явився потужний БелАЗ. Так ст, ознайомлювати з новою технікою не було кому. Віктор і Анатолій розуміли це. Залишалися цілком роботи, випадали окремі складні вузли, поки не освоїли нові машини. Скромні небагатословні, здається, що їм, мабуть, набагато легше розібрати мотор, ніж розповідати про себе.

Зовсім недавно в колективі Анатолій Лодженський, Іван Кузьмінський та Павло Шаргородський. Але вже певно можна сказати: вони «прижилися». Тут працюють і їх батьки.

— Незручно було б — усмішка на устах Івана, — коли про батька мого говорять тільки хороше, а я, щоб підодати його, друзі.

Анатолій Бойко. Це — діловий хлопець. У якій справі не звернувся — зробить. Поламався був кізми екскаватора. Не порахувався з вихідним, але ж потім не було перебоїв у роботі.

Мужність, відчуття постійної трудової напруги, своєї потрібності в колективі — ці риси, на думку секретаря комітету комсомолу Івана Марчука, є найбільш визначальні для хлопців.

Давно видобувають граніт на території сьогодинішнього Гайворонського гранітного кар'єру. Видобували ще до Великої Вітчизняної війни. Дідівським способом. Вручну. А у війну на його території був фашистський концентраційний табір. Загарбники хотіли, щоб граніт служив їм. Сотні чесних людей було катовано тут. Та не скорились, вистояли, як та гранітна стіна. І в цьому своя символіка.

Закінчувався день. Сонце непомітно ховалося за виднокрай. Хлопці й не потребували його тепла. До кінця зміни залишались ще гарячі хвилини.

О. МІЩЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Гайворонський район.

„ПІОНЕРБУД“ — В ДІІ

Закінчився Всесоюзний місячник по збору макулатури. Про його хід і результати під керівництвом старшої піонервожатої Шепілівської 8-річної школи Фані Хомич Кравець на загальношкільній лінійці звітувала дружина, загони, окремі ланки та учні.

Ведучим у маршруті «Піонербуд» виявився загін імені Гагаріна. П'ятикласники Саша Гримач, Петя Токарчук та Катя Вісвіна здали по 15 кілограмів цінної сировини. Це втричі більше норми, яку було вироблено на піонерських класних зборах. Загальний підсумок загону — майже 100 кілограмів.

Не меншою активністю в цьому поході відзначилися шестикласники (загін імені Ілліча) та жовтеницькі групи 1—3 класів.

Та перевершив усі особисті рекорди серед школярів восьмикласник Юра Биліуга. П'ятдесят три кілограми цінної сировини він приєднав до загальної кількості, зданої восьмикласниками. Всього учні школи вписали на рахунок добрих піонерських справ більш як 1000 кілограмів сировини.

На виручені гроші рада піонерської дружини вирішила поповнити піонерську кімнату експонатами і картинами про життя і діяльність Володимира Ілліча Леніна.

В. МЕЛЬНИЧУК.

Олександрівський район.

ЩОБ ЗНАЛИ СИНИ...

З Андрієм Дмитренком ми йшли на фронт разом. До війни він був головою сільради, працював у колгоспі. В Дорофіївському районі (тоді Хмельницький р-н) хлібороби шанували його за чесність і скромність. Ми знаємо, що Андрій Вікторович залишив у селі дружину, двох синів і дочку.

Разом з війнами 6-ї повітряно-десантної дивізії в Андрій дійшли аж до Ясів. І ось за селом Плавшати Дмитренко поїхав у розвідку загін радянських військ. Завдання було виконано — в штаб наші хлопці привели «языка». Андрія представили до нагороди. Потім було ще одне завдання. Та на цей раз товариш принісши в окоп Андрія Дмитренка неприємності. Він був смертельно поранений.

Через багато літ дізнався, що літи колишнього солдата Андрія, Віктор і Тамара теж стали на гарну дорогу. Хлопці здобули технічну спеціальність, одружилися в армії.

І мені, колишньому фронтовику, сьогодні хотілося б нагадати синам Андрія Дмитренка: «Ваш батько був славним солдатом і ми живемо з пам'яттю про нього».

Г. ПРУДНИЙ.

учасник Великої Вітчизняної війни.

м. Кіровоград.

УРОКИ ПРО ЗАКОН

В Кіровоградській середній школі № 5 25 учнів старших класів стали слухачами школи молодого юриста, якою керує голоса колегії в Цивільних справах при обласному суді Олександр Кузьмович Легеза.

Учням читають лекції юристи, працівники слідчих органів, міського відділу внутрішніх справ.

Багатьом старшокласникам школа молодого юриста допо-

могла не лише відкрити для себе багато раніше невідомого, але й зробити перші кроки до оволодіння цією професією.

Ось кілька відповідей на запитання «Чому ти відвідуєш школу молодого юриста?»

АЛЛА ГРАЖДАН: «Хочу допомогти тим, хто здатний до правопорушень, вказати правильний шлях. На нашій землі не повинно бути злочинів...»

ТАНЯ ВОРОНА: «Це дуже цікава професія, але, щоб стати справжнім юристом, треба бути чесною, принциповою, справедливою, людиною. Немо я хочу стати».

ЛЮБА ЗОБЕНКО: «Прагну вже сьогодні боротися з правопорушниками».

Школа юриста поставила собі за мету виховати у кожного учня чітке розуміння правил радянського співжиття, і не дарма епіграфом до стінної газети стали слова з Програми КПРС: «У суспільстві яке буде комунізм, головним чином буде міцна правопорушення і злочинності».

А. ПЕЧЕНЮК.

На фот о: вийшов черговий номер стіннівки.

Фото автора.

З НАШОГО КРАЮ

— Тричі Котовський натискав на спусковий гачок маузера — і тричі він давав осічку, — розповідав К. Юсевич. — Бойові друзі, бачучи, що тут не можна баритися ні миті, залом ударили з карабінів. Хтось з бандитів поранив Котовського, хоч і їх полегло немало. Матюхін і його оточення були знищені, а потім таку ж долю розділило обезголовлене військо біляків. Земля Тамбовщини, змучена бандами, нарешті дихнула вільно. Селяни від усього серця дякували Котовським і, наче молитву, раз у раз повторяли: Котовці приходять — горе відступає, Котовці відступають — горе приходить.

8 —

Більше п'ятдесяти років минуло з тих пір. Багато змін сталося в нашій країні, в житті колишнього начальника штабу легендарної кавалерійської бригади Костянтина Хомича Юсевича. Після закінчення громадянської війни він працював на господарській роботі, потім — у видавничстві передплатних видань. Тут часто зустрічався з М. Горьким, В. Маяковським, Д. Бедним, Д. Фурмановим, С. Есепіним та іншими видатними письменниками.

А коли стали клубочитися хмарі другої світової війни, знов вступив до лав Червоної Армії. Служив заступником начальника Мінського танкового училища. Тут і застала війна. Разом з курсантами училища Юсевич хоробро бився з ворогом, не раз водив бійців в атаку. Потім готував кадри для фронту, навчав молодих. В лавах Радянської Армії служив аж до 1953 року. Але і будучи в відставці, він відчував себе в строю. Ного справедливо назвали «східною єврейською» у справах Котовського». Він писав монографії для музею Котовського, статті до газет і журналів, був активним членом Ленінського районного товариства «Знання» м. Москви. Працівник Московського міського відділення товариства «Знання» нагородило Костянтина Хомича Почесною грамотою. В свої сімдесят п'ять років він жодного дня не сидів удома: йшов на заводи, фабрики, в комітети комсомолу, в студентські гуртожитки. В зв'язку з п'ятдесятирічним утворення Радянської Армії до бага-

Закінчення. Початок в газетях за 15, 17, 20, 24, 27 лютого та 3 березня.

ток нагород колишнього начальника штабу бригади Котовського призначив ще одна — орден Червоного Прапора...

Десятиріччя минули з тих часів, коли Котовці зі зброєю в руках відстоювали молоді республіку. Та солдатська дружба з роками не старіє. Костянтин Хомич розповідав про своїх бойових сподвижників, людей, які нічого не жаліли в боях за молоді республіку Рад, а також в роки Великої Вітчизняної війни. Ось Микола Лебеденко. Ще в громадянську був нагороджений двома орденами Бойового Червоного Прапора. Виріс до генерал-лейтенанта, був командантом Від-

тин Хомича підсилав своїм землякам задушевного листа. Сердечно поздоровив їх, побажав великих успіхів у оволодінні знаннями. В його листі, зокрема, є такі рядки: «Я хочу, щоб мої земляки, представники пінішнього покоління, так попрацювали на комунізм, як попрацювали на соціалізм їх батьки і діди — стара випробувана гвардія».

Гарне побажання. Ім більше, що сам Костянтин Хомич попрацював на соціалізм чесно, з повною віддачею. Хоч, до речі, про себе він взагалі говорив дуже мало, скромно. Та про нього, зокрема про період його служби в

І. БРАТЧЕНКО

РАЗОМ З КОТОВСЬКИМ

Герой Радянського Союзу. «Майстром шаблі» називав Котовський в роки громадянської війни Миколу Осіковського. Таким же майстром-кіншотником показав він себе в роки війни з фашистами, командуючи кавалерійським корпусом. Теж Герой Радянського Союзу, генерал-лейтенант. А ось колишній рядовий кулеметник, перший заступник бригади Костянтин Гарбар. Після закінчення громадянської навчався в консерваторії. Зараз член Спілки композиторів. Живе в Москві. Микола Ткачук. Був «снєм бригади» — підлітком прийшов в лави борців з ворогами республіки і поновив до перемоги на всіх фронтах. До останнього часу працював на автозаводі імені Ліхачова, зараз на пенсії.

Кілька років тому вчителі і учні Петроградської школи Новомірогородського району відзначали сторіччя своєї школи, тієї самої школи, де колись вчився Костянтин Хомич Юсевич. З нагоди сторічного ювілею школи Костян-

совість, могу сказати, сміло, що таких працівників, як тов. Юсевич, Республіка маєє мало, і если был один Котовський, творивший боевые легенды в огне боев, то в тылу оставался другой Котовський, создавший здесь крепкий железный материальный тыл, без которого героизм на фронте не мог бы существовать долго, и злим вторым Котовским был тов. Юсевич».

Ось такий він, Костянтин Хомич Юсевич, бойовий сподвижник Котовського, людина славних подвигів, міцного гарту, великого серця. Його життя — чудовий взірєць для молоді, для всіх, хто замислюється над тим, з кого брати приклад, вирушаючи в далеку дорогу життя.

В січні минулого року К. Х. Юсевича не стало. Але він живе в своїх добрих справах, в тих незабутніх боях і походах, в яких разом з легендарним Г. І. Котовським відстоював завоювання Великого Жовтня.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Ці рядки перечитуєш із задоволенням.

ДО — вгору.

РЕ — вниз:

МІ — т він викликає сльозу.

ФА — лди фраза як розкінь.

СОЛЬ — інші сль до серця лине.

ЛЯ — пали йому послили:

СІ — м разів на «біс» просили.

...А тепер ні ДО, ні РЕ —

Тільки іменем бере.

Оригінально? Безсумнісно. Дотепно?

Попа сумніваю. А головне правдиво.

Автор вірша «Було колись», що має багатозначне уточнення — «Драматично — теморове». А може й ні» —

ІВАН НЕМИРОВИЧ. Цитовані рядки взято з нової книги гумориста «ОСЬ У ЧОМУ РІЧ», видрукованої видав-

ництвом «Дніпро» минулого року.

Думається, ім'я Івана Немировича

якнайбільше тити, хто не байдує до набуток майстрів «веселого сходу».

За плечима гумориста — повалилий

творчий шлях: численні збірники поезій, книжки гумористичних оповідань

та повістей «Як коментар морякував».

Ного вірші і рецензії на книги колег по перу часто з'являються в періодичній літературній публікації, що

складає в кінці циклу «Філософії і парі», привернули до себе увагу зацікавленого читача.

В основу цього циклу лягли варіанти на сюжет творів античного автора Клавдія Еліана з його відомої

книги «Строкаті оповідання».

Не годилося б, мабуть, про гумор

говорити надміру серйозно, а во ж доведеться: зовсім серйозно тема

цикла деяких еліанових притч. Що правда, поводиться з ними Немирович досить вільно, часто розвиваючи,

а то й просто, домислюючи факт.

Але варіанти в варіантах. Всі вони сюжетні і, в першу чергу, цим і цікаві.

І тут набуває чинності вже йшло, як автор зумів його переповісти.

Немирович прагне і вміє надати чужомовний фігурі і народного коломови, максимально підблизити її до національної основи.

Однак якості гумору не в самодостатній сюжетності, а як відомо, в тому, що спростує і що заперечує автор, і звичайно ж в сучасності його морально — етичних оцінок.

На перший погляд дивно, яке відношення до сучасності мають притчі Італії Еліана, який писав на старогрецькій мові та ще й у 24 році до н.е. ери.

Виявляється, мають. Ось перший і ліпший сюжет. Нездару — кіфаріста розлучені афініи вирішили втупити.

За нього заступився

Діоген:

Який не преподаний

він музика,

Однак грає. Красти не

понов?

А ось авторський коментар до неабиякого винику

філософа:

Спаунуть віки, сторіччя

за сторіччя

І нащадки, оцінюють

той порив,

Не раз іще простогнуть

і не двічі:

— О Діогене! Що ти

натворив?

Коли б тоді, у сповняній

Елладі,

Афіням суд звершався

удалось,

То, може, у мистецтві і

насправді і насправді

Халтурників би менше

розвеселі?

Бо чужа сам — не в

Локрах, не в Мегерах

А в нас — один на скрипці соло

ДОТЕПНО,
ВЛУЧНО,
ПОВЧАЛЬНО

циклу справді смішні, а то і в'длани, завжди насичені слушно підібраними живими деталями.

Часом автор постулюється елементарнім гротеску, хоча за природою свого обдарування, здається, більше тяжіє до конкретної невідгаданої ситуації. Та хто не усміхнеться, прочитавши приміром таке:

Товаришочки — браті! Скажіть мені без жарів: Де можна записатися

На курси космонавтів? Не прагну я для себе Ні слави, ні медалі — Мені тільки треба З цієї землі подаль. Тільки мершій, шосіаї, Не гаючи моменту, Бо заженуть в могилу. Прокляті алієнти!

Мені оригінальні твори, які увійшли в книгу «Про любов хорошу і нехорошу» і «Ось у чому річ». Можливо тому, що в їх основі — усмішка, дотеп, жарт — гумор, так би мовити, чисто розважальний, який, до речі, астиг добряче набити оскому читачеві. Бо навіть, і не пельми вибагливому. Бо ж стільки продукується гумористичної продукції, що в основі своїх мав вільний народний анекдот, притчу, дотеп, фавулу. Часом єдина заслуга авторів, які постулюються цією надійною «спробиною», — віршовані, часто-густо незграбні переклади. Чи не тому, у зв'язку з цим, так вігліно сприймаються країні вірші Немировича з циклу «Філософії і парі». «Пинучі і сівачі брати»?

Саме в них знаходять автор власні інтонації, тому, що не завжди можна сказати про його ж такі жарти та усмішки.

Автор книжки «Ось у чому річ» завжди лишається самим собою. Свідчення цьому — його твори.

Ну хоча б оцей:

Із різних мов:

Із грецької,

Із хінді, із турецької,

Із польської і сербської,

Із чеської і перської,

З усіх, які лиш є,

Він не-ре-кла-да-е...

І з цього їсть і п'є,

Ще й деколи едідує...

Він — хоче — мимохідь

Перекладає з котячої,

Лиш тільки

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,

поет.

ПЛІДНА ДРУЖБА

Вже більше семи років триває дружба колективу Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів з хліборобами колгоспу імені Петровського Кіровоградського району. Це — плідне співробітництво. З допомогою фахівців заводу в колгоспі механізовано кормовий цех молочно-варної ферми, проведено меліорацію полів, відремонтовано колів. Колгоспна ремонтна майстерня поповнила фонди комплектами металорізючих інструментів.

А в цьому році молоді агрегатники вирішили укомплектувати ігорний майданчик колгоспного дитсадку. До кінця березня вони виготовили і встановили в дитсадку карусель, сойдалки та качалки. Все обладнання комсомольці цехів та відділу головного конструктора зобов'язалися зробити в переробний час із законсервованих матеріалів.

М. МАЙСТРЕНКО.

ТАК буває завжди. Комсомольські активісти збираються разом з дівчатами, працівниками військомату, молесими педагогами. І разом з ними обговорюють програму своєї діяльності в справі військово-патріотичного виховання молоді. І нині така традиція продовжується.

В минулому місяці, наприклад, ми поділили про поліпшення лекційної пропаганди серед молоді. В школах, колгоспних клубах, на пунктах початкової військової підготовки прочи-

гання з військово-спортивного триборства, юнаки та дівчата складали нормативи комплексу ГПО. В поєдинках з військово-технічними видами спорту відзначилися комсомольці з колгоспів імені Шевченка, імені ХХІІ з'їзду КПРС, цукрозаводу, Капітанівського радгоспу, заводу будматеріалів. Під час місячника оборонно-масової роботи до змагань було залучено більше 5 тисяч юнаків та дівчат.

В першу чергу ми працювали з допризовниками. На пункті початкової військової підготовки, що діє при Капітанівському цукрокомбінаті тривали стрілецькі змагання, за програмою курсу молодого бійця проведено лекції, бесіди. Значківцями ГПО тут стали 300 майбутніх воїнів. Керівник пункту офіцер за-

РАПОРТ З КАПІТАНІВКИ

тано 76 лекцій на військово-патріотичну тематику.

Члени райкому комсомолу допомогли первинним організаціям обладнати куточки бойової слави, фотомонтажі, альбоми. Секретар комсомольської організації колгоспу імені Чкалова В. Мащенко виготовив монтаж, де виставлені фотознімки воїнів-земляків. А юнаки й дівчата заводу будматеріалів обладнали куток бойової і трудової слави.

Тривають походи молоді «Шляхами слави батьків». В лютому було організовано лижну естафету. Комсомольці зустрілися з ветеранами там, де точилися бої партизанських загонів з німецько-фашистськими загарбниками. В естафеті взяли участь колгоспні спортсмени, учні та викладачі зоотехнікуму, робітники цукрозаводу, учні ПТУ-10.

В переважній більшості організацій відбулися зма-

пасу І. Г. Шевцов склав рапорт, що серед його вихованців 25 чоловік нині стали першорозрядниками з кульової стрільби, майже 300 юнаків виконали нормативи масових розрядів.

А ось в профтехучилищі стали традиційними воєнізовані конкурси «Ану, хлопці!». 540 учнів були залучені до цікавих змагань.

Плануючи подальші заходи з оборонно-масової роботи, ми хочемо провести огляд шеренг юних спортсменів, які тепер складають залік з військово-технічної підготовки за програмою нового комплексу ГПО. Визначимо кращу піонерську організацію, яка взяла шефство над пам'ятниками воїнам, підтримує зв'язки з інвалідами Вітчизняної війни. Знову розробляються маршрути походу «Шляхами слави батьків».

В. ШАРПАР,
секретар Новомиргородського райкому комсомолу.

● ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

ЗАПРОШУЄМО ДО КОНКУРСУ

З метою дальшого розвитку туризму на Кіровоградщині, пропаганди серед трудящих кращих маршрутів по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, а також з метою підвищення спортивної майстерності туристів та здвигу нормативів нового комплексу ГПО обласна рада по туризму і екскурсіях оголосила конкурс на краще проведення й опис туристської подорожі у третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки.

В конкурсі можуть взяти участь туристські групи, створені колективами фізкультури, клубами туристів, радами добровільних спортивних товариств та іншими громадськими організаціями. На конкурс приймають матеріали про туристські самодіяльні подорожі, здійснені з 15 березня 1973 року по 1 січня 1974 року в будь-якому географічному районі СРСР. Конкурс проводиться з пішогодного, водного, лижного, гірського та автомото видів туризму.

Переможці конкурсу буде нагороджено грамотами обласної ради по туризму і екскурсіях і туристським інвентарем.

В. ТВЕРДОСТУП,
голова обласної ради по туризму і екскурсіях.

ВИСОТА ГОЛОВАНІВСЬКИХ ЮНІОРІВ

Планку піднімали ще і Знову розбіг, вирішений до сантиметрів. Юнак зосереджує увагу на подоланні висоти. А через кілька секунд він переноситься через планку. І так не один десяток хвилин.

— Спортсмен за одне тренування повинен стрибнути 50—60 разів, — нагадує Вячеслав Іванов, тренер ДЮСШ.

... Віктор Погрібняк вважають ветераном. З самого початку заснування секції він не пропустив жодного заняття. Віктор перший раз взяв 120 сантиметрів. Але із кожним тренуванням показники підвищувались.

А далі випробування ще більш серйозні. З першості дитячо-юнацьких спортивних шкіл з легкої атлетики учні В. Іванова прийняли стомлені, але задоволені. Для радостей були причини. Чемпіоном області з стрибків у висоту серед вихованців ДЮСШ став там Віктор Погрібняк. Василь Доценко теж виправдав надії тренера — стрибнув на 165 сантиметрів. Був третім призером.

Після змагань — короткий відпочинок. А далі знову тренування, тренування. Стартують Тania Кімнатна і Люда Неміловська, інші їх подруги. Дівчата хочуть найближчим часом теж бути серед призерів обласних змагань.

Коли старша група закінчувала заняття, в залі готувались до тренувань хлопчики й дівчатка молодшої групи. Вони по-доброму заздрили своїм старшим товаришам, які стрибали через планку, вищу їхніх голівок...

З кожним роком зростає матеріальна база спортивної школи. Закуплений інвентар, обладнаний спортивний майданчик. Дбають тут і про пропаганду фізкультури і спорту. Влаштовуються вечори спортивної слави, бесіди про кращих спортсменів країни. Є в юніорів своя фотогазета «Легкоатлет».

Вихованці ДЮСШ — відмінники навчання. Адже в команді існує правило: «Одержав трійку — позбавляешся права тренуватися».

В. ЧОПЕНКО,
юніор.

снт. Голованівськ.

РАКЕТКА, ЯКІЙ ЗАЗДРЯТЬ

Тоді в спортивному залі Кіровоградської середньої школи зібралися юні тенісисти з багатьох міст республіки. Зіна взяла ракетку, вправно вдарила по кульці. І одразу за її столиком почали стежити десятки уболівальників.

Перша зустріч, друга, третя

І щоразу її перемога. Школярі заздрили ракетці Зіни Пралі. А дівчина знову перехоплювала кульку. Здавалось, вона сама притягається до ракетки в будь-якому леті і падінні...

І ось вже тепер, через три роки, зустрічаю її і дізнаюся, що вона вже кандидат у майстри спорту, навчається в Кіровоградському медучилищі. Зіна захоплюється баскетболом та волейболом, вона і серед

кращих легкоатлетів колективу фізкультури. Але настільки теніс любить над усе. Її можна побачити в тренуваннях в спортзалі училища, з нею міряються майстерністю студенти педінституту, вихованці дитячо-юнацьких спортивних шкіл. З республіканським змаганням вона повертається з нагородою призера. А потім її включають в збірну команду республіки, до складу якої ввійшли найсильніші спортсмени-медики.

Наступного дня змагаються хлопці. Командою знову перемагають представники машинобудівного технікуму. Та кожен з них згоджується з таким твердженням: якби їм довелося грати з Зіною, програшу б не минути. І все ж вони хочуть помірятися з нею силами. Хай неофіційно, хай це буде товариська зустріч. Зіна перед закриттям змагань знову стала до столу з ракеткою. Суперники — хлопці. Раптовий розворот, точний помах руки. І кулька невловима для противника...

М. ШЕВЧУК.
Поїздка на першість країни. І

хоч не зіпшла на найвищу сходню, але її ім'я було в н'яїрці кращих тенісисток. Для команди — це досягнення — записані дорожні очки, які і вирішують загальнокомандну перемогу українських медиків...

Тривала перність міста серед спортсменів середніх спеціальних навчальних закладів. Хорошу команду виставили фізкультурні активісти музичної, з ними ринялись тенісисти технікуму радянської торгівлі, машинобудівного технікуму. Але до команди медучилища прихильники цього захоплюючого виду спорту ставились по-особливому — її очолювала Зіна Пралі.

Більше двадцяти тенісисток почали поєдинки. Щоразу перемога на боці представниць машинобудівного технікуму Лідії Бауер, Любові Давиденко, Наталії Лебеді. Судді вже записували ці команди переможний результат. Але Пралі ніхто з спортсменок не переміг. Вправно володіє ракеткою учениця технікуму радянської торгівлі Люба Бондаревська — в неї лише один промах. І хоч стати призеркою дівчині не пощастило, та вона вдоволенна: їй вдалося нагадати відчуття «печери» кандидата у майстри спорту.

На наступного дня змагаються хлопці. Командою знову перемагають представники машинобудівного технікуму. Та кожен з них згоджується з таким твердженням: якби їм довелося грати з Зіною, програшу б не минути. І все ж вони хочуть помірятися з нею силами. Хай неофіційно, хай це буде товариська зустріч. Зіна перед закриттям змагань знову стала до столу з ракеткою. Суперники — хлопці. Раптовий розворот, точний помах руки. І кулька невловима для противника...

М. ШЕВЧУК.
На знімку З. ПРАЛІ.
Фото В. КОВПАКА.

ЧЕМПІОНИ СВІТУ — РОДІНА І ЗАЙЦЕВ

Братіслава, Зоянча чемпіонів світу у парному катанні завоювали радянські фігуристи Ірина Родіна і Олександр Зайцев, Срібні медалі — у Людмила Смирнов і Олексія Уланова, «Бронза» дісталася Мануелі Гросс і Уве Кагельману (НДР).

(ТАРС)

НАЙВИЩІ БАЛИ РАДЯНСЬКИМ ТАНЦЮРИСТАМ

БРАТІСЛАВА. (Спец. кор. ТАРС). Московські фігуристи Людмила Нахимова і Олександр Горшков завоювали четверте золоті медалі на чемпіонаті світу з танців на льоду. Вони блискуче виконали довільну програму — судді дали їм шість найвищих оцінок — 6,0. Загальний чемпіонський результат — 524,20 бала, сума місць — 9. На другому місці брат і сестра Анжеліка і Ерік Бук (ФРН) — 514,55 (18), на третьому — англійський дует Хіларі Грін і Гліні Уотте — 499,05 (29). Москвичі Тетяна Воліков і Вячеслав Жигалін зайняли п'яте місце — 488,30 (43). Ірина Моисеева і Андрій Мипенков — шосте — 475,80 (63,5).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, в лютого, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Новини. (М). 9.15 — Кольорове телебачення. Театр «Дзвіночок». (М). 9.40 — Теленарис «Три несли про жінок». (М). 10.10 — «Для вас, жи-

ки». Концерт на замовлення. (М). 11.15 — Для дітей. «Здрастуйте, друзі». (К). 11.45 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (Київ) — «Реал» (Мадрид). Телезапис. (Одеса). 13.30 — Кольорове телебачення. «Палітра». 14.00 — Художній фільм «Біла найсвітліша неба». (К). 14.40 — «Вам любов і пісня». Музично-розважальна програма. (Львів). 15.30 — Кольорове телебачення. «Запрошуємо на умішк». (К). 16.20 — Інтербачення. В ефірі — «Молодість». «Нумо, дівчата». (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — «Співає народна артистка СРСР

К. Шульженко». (Ленінград). 19.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм. «Хід білої королеви». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Телевізійний театр мініатюр «13 стільців». (М). 22.40 — Баскетбол. Кубок європейських чемпіонів. Півфінал. ЦСКА — «Црвена звезда». (Белград). (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Три плюс два». (М). 12.40 — Кольорове телебачення. «Візуалізація». (М). 13.10 — Для школярів. «Вірші Агнії Барто». (М). 13.50 — Балет С. Прокоф'єва «Поле-

люшка». Спектакль. (М). 16.00 — «Зарубіжні гості Москви». (М). 16.20 — Концерт. (Вороніжград). 17.10 — «Прийміть вітання». Концерт-подорожження. (Харків). 19.00 — Для дітей. Мультфільм. «Викрадачі фарб». (К). 18.30 — «Херсонська веселка». Концерт. (Херсон). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Телефільм «Осетини». (К). 20.00 — «Молоді голоси». Концерт. (М). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінокомедія «Сім на речених ефренора Зоруси». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.